

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 336
din data de 18.11.2010**

Dosar nr.: 17/2010

Petiția nr.: 427 /15.01.2010

Petent: L P

Reclamat: R L B A

Obiect: discriminare pe criteriu de naționalitate

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 L P

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1 R L

I.2.2 B A

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Prin petiția înregistrată cu nr. 427 din data de 15.01.2010, petenta susține că reclamantele în exercitarea atribuțiilor de serviciu au avut un comportament discriminatoriu și că au folosit expresii jignitoare la adresa naționalității acesteia.

III. Procedura de citare

3.1 În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2 Prin adresa cu nr. 1727 din data de 03.03.2010 a fost citată petenta. Prin adresa nr. 1728 respectiv 1729 din data de 03.03.2010 au fost citate reclamatele. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 01.04.2010.

3.3 Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4.1.1 Petenta susține că doi funcționari publici din camera 28, Oficiul de Pensii sector 3 București, în exercitarea atribuțiilor de serviciu au avut un comportament discriminatoriu și au folosit expresii jignitoare la adresa naționalității acesteia.

4.1.2 Petenta susține că respectivele funcționare publice au tratat-o incalificabil și au dat-o afară, acuzând-o pe petentă de un posibil fals în acte, sugerându-i-se să plece de unde a venit și să solicite statului român pensie atunci când va contribui cu taxe și impozite pe teritoriul României.

Susținerile părții reclamate

4.2.1 Reclamantele susțin că pe tot parcursul întrevederii, doamna L P a fost calmă și nu a jignit pe nimeni, fiica sa fiind cea care a purtat discuțiile cu funcționarii Casei de Pensii Sector 3 într-o manieră nepoliticoasă. Din cauza țipetelor fiicei doamnei L P, în camera 28 nu s-a mai putut lucra timp de o jumătate de oră (în mod normal publicul nu are acces în birourile funcționarilor, dar în cazurile speciale sunt chemați pentru a aduce diverse documente).

4.2.2 Reclamantele mai susțin că funcționarii prezenți în camera 28 în data de 14.01.2010 nu au adresat cuvinte cu tentă rasistă nici doamnei L P și nici fiicei acesteia.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et

Scalambrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

5.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

5.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 În spetă, Colegiul Director reține că în petiția dedusă soluționării se invocă faptul că petenta sesizează că s-a prezentat la o instituție publică, unde funcționarii publici au făcut unele afirmații discriminatorii legate de naționalitatea acesteia. Analizând petiția așa cum a fost formulată și susținerile părților, Colegiul director reține că la dosar nu există probe concludente pentru a constata că cele sesizate constituie fapte de discriminare potrivit dispozițiilor O.G. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. lipsă probe concludente pentru ca aspectele sesizate să fie calificate ca fapte de discriminare potrivit O.G. 137/2000, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

VASILE Vasile Alexandru - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

